

РОЗВИТОК ІМУНОКОМПЛЕКСНИХ ПОРУШЕНЬ У ГОСТРУ ФАЗУ СТРЕПТОЗОТОЦИНОВОГО ДІАБЕТУ

Згідно з досягненнями сучасної імунології, одним з основних передбачуваних механізмів пошкодження при патологічних ураженнях різного генезу є утворення імунних комплексів (ІК). При відкладанні таких імунних комплексів у судинах мікроциркуляторного русла активується система комплементу, що індукує комплементозалежну цитотоксичність лімфоцитів. Визначення рівня ІК корисне в моніторингу лікування ряду захворювань. Проблемі правильної інтерпретації імунологічних даних, а також диференційно-діагностичній цінності визначення вмісту імунних комплексів присвячена невелика кількість робіт, а отримані дані суперечливі.

Метою даного експериментального дослідження було з'ясувати динаміку утворення імунних комплексів у білих щурів при змодельованому стрептозотоциновому ураженні підшлункової залози.

Дослідження виконано на білих щурах масою 180–190 г, яких утримували в умовах віварію на стандартному раціоні. Всі дослідження проведено з дотриманням Науково-практичних рекомендацій з утримання лабораторних тварин та роботи з ними (Київ, 2002). Експериментальне стрептозотоцинове ураження підшлункової залози в щурів викликали шляхом однократного інтраперитонеального введення пре-

парату "Стрептозотцин" у дозі 60 мг/кг маси тіла тварини. Для експерименту відбирали тих тварин, у яких рівень глікемії перевищував 12 ммоль/л впродовж трьох наступних днів. Через 3, 7 та 14 діб з моменту стрептозотоцинового ураження підшлункової залози тварин виводили з експерименту шляхом кровопускання в умовах тіопентал-натрієвого знеболювання. Вміст ЦІК визначали за методикою Гриневича та співавт. (1981).

Результати проведеного дослідження показали, що у крові щурів з експериментальним стрептозотоциновим діабетом встановлено істотне статистично достовірне підвищення вмісту циркулюючих імунних комплексів порівняно з аналогічним показником у групі інтактних тварин ($(171,3 \pm 0,8)$ ум. од., тобто у 2,2 раза більше від контрольного показника на 3 добу від початку експерименту; $(163,1 \pm 0,9)$ ум. од. – у 2,2 раза більше на 7 добу експерименту та $(168,2 \pm 1,3)$ ум. од. – у 2,2 раза більше від контрольного показника на 14 добу експерименту при $(78,1 \pm 0,8)$ ум. од. у контрольних тварин відповідно).

Наведені результати експериментального дослідження свідчать про виникнення імунно-комплексного ураження судин гемомікроциркуляторного русла при експериментальному стрептозотоциновому цукровому діабеті.